

Arv eller nytte til 2,4 mio. kroner

■ Kertes konfirmandstue renoveres. En lang og besværlig proces, hævder sognepræst Egon Lausen

Kerte: - Det her er ægte håndværk, siger Simon Sjøgaard med et saligt smil, for han er en del af spakket, der renoverer Kerte Kirkes konfirmandstue.

Bygningen, hvor også gravsten holder til, er nemlig tolt fredet, og derfor må f.eks. vinduer ikke bare skiftes ud. De skal repareres. Det vil sige, at nyt glas er bandlyst - i stedet skal man finde brugt glas, som passer eller kan tilpasses det gamle. Det gælder om at være tro mod det originale udseende, så derfor indgår der et stort element af netop håndværk i modsætning til den hurtige, rationelle massefremstilling, som kendetegner nybyggeriet.

Kort foralt handler renoveringen om at lægge ca. 50 procent til den eksisterende konfirmandstue, og det indebærer, at det gamle køkken pilles ned for at give plads til et nyt, ligesom der også laves et nyt depotrum.

Det begyndte i 1989
Renoveringen har været længe undervejs.

Det første projekt stammer fra 1989. Dengang ville det have kostet 585.000 kroner. Det nuværende, som har to år på bagen, løber op i 2,4 millioner kroner, fortæller sognepræst Egon Lausen.

De mange år undervejs skyldes bl.a., at sådanne projekter indgår i et provstus sam-

lede investeringsplan. Det er således ikke nok, at menighedsrådet beslutter sig.

Udgiften til renoveringen fordæles nemlig solidarisk på sognene i Assens Provsti. Derfor skal provstet sige god for projektet.

2,4 millioner er meget efter de lokale forhold, men er en konsekvens af, at så meget af arbejdet skal tilpasses og specialfremstilles.

Hvis tømrersvendene har vorherre med sig, de håndværksmæssige udfordringer taget i betragtning, føler Egon Lausen sig snarere hensat til et mere gløhedt sted.

Tunge forhandlinger

- Processen er langsom og besværlig, siger Egon Lausen.

Synderen hedder Kulturarrvsstyrelsen, mener Egon Lausen og henviser til mange og tunge forhandlinger, når det gælder konfirmandstuen, men også Kerte Kirke.

- Kulturarrvsstyrelsen betragter kirken som et fortridsminde, og der er ingen tvivl om, at de ønsker at føre bygningerne så meget tilbage til en oprindelig tilstand som muligt.

Skal fungere i praksis

- Vi kirkefolk er meget mere optaget af kirkerummets praktiske anvendelsesmuligheder til gudstjenester og andre kirkelige handlinger, siger Egon Lausen.

Som eksempel nævner han kirkebænke, som han gerne så erstattet af løse stole, som kan flyttes efter behov. Men det kan ikke umiddelbart lade sig gøre.

- Reglen er, at det nægelfaste må man ikke røre, kun det løse inventar, fortæller Egon Lausen.

- Kulturarrvsstyrelsen er også gået for vidt, når det gæl-

Tømrersvend Simon Sjøgaard er begejstret for opgaven. Det er nemlig rigtigt tømmerarbejde, siger han.

der konfirmandstuen. F.eks. har vi skullet lade en mur blive stående, selv om den skal pudses op.

Skorsten markeres

Også den ene skorsten, eller rettere det der er tilbage, skal blive hvor den er, selv om den ikke har været anvendt til sit

Desværre er der ingen tvivl om, at Kulturarrvsstyrelsen har folket med sig, for det ønskes også, at kirken skal være en slags museum.

Egon Lausen, sognepræst

